

§ 4, stk. 5, idet vederlaget til sognefogederne, der har været uændret siden 1938, dog er forhøjet fra 1 kr. til 3 kr. for hver anmeldt hund.

Til § 2.

Bestemmelsen, der afløser §§ 2, 3 og 4, indfører en forhøjelse af hundeafgiften, samtidig med at den forenkler reglerne om afgiftens beregning. Afgiften har ikke været ændret siden 1938, og afgiftssatserne er stort set de samme, som anvendtes i hundeloven af 1925.

Ifølge den nugældende bestemmelse i § 2 udgør afgiften i København og Frederiksberg 10 kr. årlig for hunde, der ikke er højere end 42 cm, og 20 kr. for større hunde, idet kommunalbestyrelsen dog kan forhøje afgiften indtil henholdsvis 20 kr. og 40 kr. Denne forhøjelsesadgang har man udnyttet fuldt ud i København, hvorimod den ikke er benyttet på Frederiksberg. Ifølge § 3 udgør afgiften i købstæderne, flækkerne og Marstal ligeledes 10 kr. for hunde, der ikke er højere end 42 cm, og 20 kr. for større hunde, og her kan kommunalbestyrelsen forhøje afgiften indtil henholdsvis 15 kr. og 30 kr. Såvel i København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal gælder det, at holdes der i samme husstand mere end én hund, svares der dobbelt afgift af dem alle.

Ifølge den nugældende § 4 svares der på landet kun hundeafgift, såfremt der i en husstand holdes mere end én hund. Holdes der to hunde, udgør afgiften 3 kr. årlig for hunde, der ikke er højere end 42 cm, og 5 kr. for større hunde, dog således at der for den ene af hundene — den største — svares dobbelt afgift. For hver hund udover to udgør afgiften 10 kr. årlig.

Efter forslaget bliver afgiften i København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal 20 kr. for hunde, der ikke er højere end 42 cm., og 40 kr. for større hunde, og afgiften fordobles som hidtil, når der i en husstand holdes mere end én hund. Den hidtil gældende bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen yderligere kan forhøje afgiften, er ikke medtaget, idet man under hensyn til de foretagne forhøjelser af afgiften har anset den for unødvendig.

Afgiften i sognekommunerne kommer til at udgøre halvdelen af de nævnte beløb, dog således at der ikke svares afgift, dersom der i en husstand kun holdes én hund, og denne ikke er højere end 42 cm. Forslaget indskrænker således bestemmelsen om afgiftsfrihed for den første hund til alene at gælde hunde under 42 cm. Afgiften for hunde, der er højere end 42 cm, bliver 20 kr., og holdes der i en husstand mere end én hund, bliver afgiften

20 kr. for hunde, der ikke er højere end 42 cm, og 40 kr. for større hunde.

Den forhøjelse af afgiften, der finder sted, er forholdsmæssig større i sognekommunerne end i byerne. Dette er et udslag af bestræbelserne for at nedbringe antallet af hundeeverfald i sognekommunerne. Ved afgiftsforhøjelsen og indskrænkningen af afgiftsfriheden tilstræber man at tilskynde til en omlægning af hundeholdet, således at der fortrinsvis holdes små hunde, idet erfaringen viser, at de fleste og største skader voldes af store hunde.

Som en naturlig følge af indskrænkningen af afgiftsfriheden for sognekommunernes vedkommende er reglen i §§ 2 og 3 om, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at afgiften for hunde, der holdes ved ensomt beliggende steder, skal nedsættes eller bortfalde, udvidet til også at omfatte sognekommunerne. Bestemmelsen, der hidtil kun har været gældende for København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal, er i forslaget flyttet til § 3, stk. 2, hvortil der henvises.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til den nugældende § 5, idet man dog har søgt at modernisere og forenkle reglerne om afgiftsfrihed.

Bestemmelsen i stk. 1 om afgiftsfrihed for hunde, der er under 4 måneder gamle, er udeladt. § 2 er ved forslaget affattet således, at afgift kun skal svares af anmeldelsespligtige hunde, og dette betyder, at hunde under 4 måneder er afgiftsfri, medmindre de er overgået til en ny besidder.

Bestemmelsen om hunde, der anvendes som trækdyr, er udeladt som værende uden praktisk betydning i dag, og det samme gælder bestemmelsen om afgiftsfrihed for hunde, der er dresseret til rottejagt, og som holdes af personer, der ernærer sig ved udryddelse af rotter under anvendelse af hunde.

Som omtalt i bemærkningerne til § 1 er særreglen om anmeldelse af erhvervsmæssigt opdrættede hunde i den nugældende § 1, stk. 2, udeladt. I tilknytning hertil foreslås også den afgiftsmæssige særstilling for disse hunde ophævet. Ifølge den nugældende § 5, stk. 1, har erhvervsmæssigt opdrættede hunde hidtil været fritaget for afgift, indtil de var 6 måneder gamle, forudsat de opholdt sig hos opdrætteren.

Forslagets bestemmelse om afgiftsfrihed for hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner, eller som med rigspolitichefens godkendelse benyttes af politiet, er ny.

I bestemmelsen i stk. 2 har man optaget bestemmelserne i § 2, stk. 1, sidste pkt., og § 3, stk. 1,